

HHHHH
Joseph Haydn
Die Schöpfung

Christina Landshamer – soprán,
Maximilian Schmitt – tenor, **Rudolf Rosen** – baryton, **Collegium Vocale Gent, Orchestre des Champs-Élysées, Philippe Herreweghe** – dirigent. Text: A, N, F, H. Nahráno: 3/2014. Vydáno: 2015. TT: 97:16. DDD. PHI-Outhere LPH 018.

Pokud se podíváme do některého z lepších CD katalogů, tak zjistíme, že si Haydnovo oratorium *Stvoření* lze pořídit asi ve třiceti různých nahrávkách, od von Karajana po Davise. Jedno album se přece jen vymyká, v roce 1986 Haydna nahrál Nikolaus Harnoncourt a vytvořil tak zcela nové interpretační pojetí. Stejnou cestu si zvolil **Philippe Herreweghe** se svými soubory, které řídí už desítky let: **Collegium Vocale** z belgického Gentu a pařížský **Orchestre des Champs-Élysées**. Jen pro sólové partie si zvolil pěvce mladší generace.

Původně Haydn zamýšlel komponovat novou skladbu na anglický text a v Anglii také provést, ale pak si to rozmyslel a nakonec z toho byla baronem van Swietenem upravená německá verze, poprvé uvedená, jen pro pozvané, v roce 1798 ve Vídni. Van Swieten se stejně postaral o anglický překlad a tak, jak si Haydn představoval, vyšla o dva roky později dvoujazyčná edice. Jen pro představu: Haydn obdržel za *Stvoření* 600 dukátů, a to bylo šestkrát víc, než co dostal Mozart za každou ze svých *Da Ponte*-oper! Většinou dirigoval *Stvoření* sám pro dobročinné účely. V březnu 1808, rok před smrtí, byl Haydn přítomen provedení oratoria ve staré vídeňské univerzitě, které tehdy dirigoval Salieri. Po obrovském aplausu při-

tomných a slovech „a bylo světlo“, zvedl hluboce věřící Haydn své ruce k obloze a zvolal: „Odtud přichází!“ Nové album Herrewegheho lze jen doporučit, důvodů je hned několik. Jak už jsem uvedl, pracují sbor i orchestr s dirigentem několik desítek let a jsou na jeho někdy neortodoxní vedení zvyklí. Navíc si o rok dříve udělali povedenou „generálku“ nahrávkou Haydnova dvojčete, *Die Jahreszeiten*. To se rovněž týká všech sólistů, Herreweghe poslední roky omladil svůj sólistický potenciál. Sopranistka **Christina Landshamerová** z Mnichova začínala u Harnoncourta. Její jasně znějící hlas má potřebnou lehkost. S tenory je to vždy obtížnější, **Maximilian Schmitt** je z líně Regensburger Domspatzen a myslím, že je to perspektivně dobrá volba. Totéž platí i pro již zkušenějšího Švýcara **Rudolfa Rosena**, s jeho příjemně zabarveným barytonem. Víím, že je to trochu sentimentální, ale nerad se loučím s Herrewegheho starými výbornými sólisty, jako byli Andreas Scholl, Christoph Prégardien nebo Peter Kooy.

Ačkoliv to k tomu svědčí, nejsou v Herrewegheho provedení žádné bombastické pasáže a celek je nopak charakterizován vzácnou průhledností a čistotou hlasů. Sbor (36 členů) a možná ještě více orchestr akcentují citlivé momenty Haydnovy partitury. Dále je u PHI-vydání samozřejmě, že ve vkusně upraveném albu je mnoho informací, jak o skladbě, tak o interpretech, ve světových jazycích, čeština bohužel chybí.

Pokud byste se v obchodě spletli a místo *Stvoření* z prodejní police vytáhli *Roční období* – obě skladby mají nejen stejného autora, stejné interprety a stejného vydavatele, ale i zcela totožný layout, tak to není žádná tragédie, obě oratoria se vyznačují stejným skladatelským a interpretačním mistrovstvím.

Mirek Černý